

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl v hlavním líčení konaném dne 14.09.2020, v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jiřího Horkého a přísedících Magdy Blažkové a Gabriely Karas, **t a k t o :**

Podle § 226 písm. b) tr. řádu se obžalovaný

H [REDACTED] A [REDACTED] N [REDACTED],

nar. [REDACTED] ve [REDACTED] bez zaměstnání, trvale bytem [REDACTED] t.č. ve [REDACTED]

zprošťuje obžaloby

státní zástupkyně Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 2 ze dne 18.06.2019, čímž se měl dopustit podle obžaloby státní zástupkyně skutku označeného jako zvlášť závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, kterého se měl dopustit tím, že dne 5.3.2019 v době od 22:30 do 23:30 hodin v Praze 2, Jana Masaryka 11, v hotelu Ametyst, v hotelovém pokoji ve třetím poschodí, číslo 305, na dvojposteli, po předchozí slovní rozepři s N [REDACTED] Z [REDACTED] nar. [REDACTED] této proti její vůli sáhl na nastřížený rozparek jejich kalhot v oblasti rozkroku, který násilím více roztrhl, poté jí sáhl na přirození, poškozená zareagovala tak, že mu dala ruku pryč a řekla mu, že nechce, on to však nechtěl pochopit a stále to zkoušel, proto mu poškozená důrazně sdělila, aby přestal, na což jí obviněný sdělil, že ho to nezajímá, zkroutil jí ruku za záda, a druhou rukou jí přitlačil hlavu obličejem do matrace, čímž poškozenou položil na břicho, nač poškozená zareagovala tak, že překřížila své nohy, kdy byla v takovém schouleném vajíčku, poté jí podezřelý stáhnul a rozepnul podprsenku, strčil jí svou ruku mezi nohy, aby povolilo její překřížení, což se mu následně podařilo, dále jí ze zadu zasedl na stehna, čímž jí znehybnil,

stáhnul jí kalhoty i s kalhotkami, a poté, co byla takto vysvlečená, vsunul své prsty volné ruky do pochvy poškozené, kdy poškozená na něj opětovně křičela, že nechce, kdy on na její nesouhlas nereagoval, vsunul jí zezadu do pochvy svůj penis a vykonal vaginální soulož, která mohla trvat cca 10 minut, během čehož jí měl nejméně v jednom případě kousnout a poškrábat v oblasti zad, přičemž poškozená po čas pohlavního styku na obviněného křičela, že nechce a začala plakat, kdy během soulože poškozená ucítila, že sevření rukou obviněného slábne, proto se jí podařilo ze svěření vysmeknout, proti obviněnému se otočila čelem a začala ho pěstmi mlátit do ramena a zad, načež obviněný zareagoval chycením jedné ruky poškozené, tuto jí znovu zkroutil za záda, čímž jí opětovně přinutil lehnout si do polohy jako výše, avšak obviněný poškozenou volnou rukou chytil za boky a nadzvedl jí, tak že byla v tu chvíli na kolenou a znovu chtěl proniknout svým penisem do vagíny, což se mu ale v důsledku špatné erekce nepodařilo, a tak poškozené zkroutenou ruku pustil, uchopil jí za rameno, otočil čelem k sobě a následně jí uchopil z přední části za krk, přitáhl jí k sobě a se slovy "dej ho do huby" tuto přinutil k felaci jeho penisu, ale poškozená po vložení penisu do úst obviněného kousla, načež obviněný reagoval úderem otevřené dlaně pravé ruky do obličejové části hlavy poškozené, pak si šel k oknu v hotelového pokoje zakouřit a toho poškozená využila a z pokoje utekla, kdy během uvedeného jednání vzniklo poškozené poranění v podobě několika nehlubokých škrábanců v oblasti pravého trapézu,

neboť bylo prokázáno, že v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se poškozená N. Z. nar. odkazuje se svými nároky na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í

Státní zástupkyně Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 2 podal dne 21.06.2019 u Obvodního soudu pro Prahu 2 obžalobu proti obžalovanému H. A. N. kterého vina ze spáchání zvláště závažného zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a trestního zákoníku a přečinu přechovávání omamné a psychotropní látky a jedu podle § 284 odst. 1 tr. zákoníku.

Obvodní soud pro Prahu 2 po provedeném dokazování vyhlásil v hlavním líčení konaném dne 07.01.2020 rozsudek, kterým pod bodem 1. uznal obžalovaného H. A. N. na vinu přečinem přechovávání omamné a psychotropní látky a jedu podle § 284 odst. 1 tr. zákoníku a uložil mu za toto jednání trest obecně prospěšných prací ve výměře 150 hodin. Pod bodem II. byl obžalovaný H. A. N. podle § 223 písm. b tr. ř. z obžaloby pro skutek posuzovaný jako zvláště závažného zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a trestního zákoníku, neboť podle závěrů soudu prvního stupně bylo prokázáno, že obžalobou označený skutek není trestným činem. Poškozená N. Z. byla se svými nároky podle § 229 odst. 2 tr. ř. odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.

Proti tomu rozsudku podala odvolání jedna státní zástupkyně Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 2 a jednak i poškozená N. Z.

O obou odvolání rozhodoval Městský soud v Praze jako soud odvolací a ve veřejném zasedání konaném dne 14.05.2020 rozhodl tak že podle § 258 odst. 1 písm. b), odst. 2 tr.ř. se napadený rozsudek zrušil ve výroku pod bodem II. Podle § 259 odst. 1 tr.ř. v rozsahu zrušení odvolací soud vrátil věc soudu I. stupně k novému projednání a rozhodnutí. Podle

Shodu s prvopisem potvrzuje Kristýna Kosová

§ 253 odst. 1 tr.ř. bylo odvolání poškozené N█████ Z█████ zamítnuto. Jinak zůstal napadený rozsudek nezměněn, tedy ve výroku pod bodem I. a ve výroku o trestu.

V odůvodnění odvolacího rozhodnutí se mimo jiné uvádí, že Pokud jde o odvolání státního zástupce, jež směřovalo proti zprošťujícímu výroku pod bodem II. napadeného rozsudku, odvolací soud předně uvádí, že podle jeho názoru odvolacího soudu provedl nalézací soud v podstatě všechny dostupné důkazy ve smyslu ust. § 2 odst. 5 tr. řádu, nicméně k závěru o tom, že nebylo prokázáno, že v žalobním návrhu označený skutek je trestným činem, je třeba, aby obvodní soud hodnotil provedené důkazy skutečně pečlivě v jejich vzájemném souhrnu ve smyslu ust. § 2 odst. 6 tr. řádu, což se nestalo. Městský soud se nedomnívá, že by byl zprošťující výrok jednoznačně nesprávný, naopak je zřejmé, že odůvodnění napadeného rozsudku je jmenována celá řada argumentů, o které soud prvního stupně opřel své úvahy, a které jsou podle odvolacího soudu zcela logické. Správně dospěl k závěru, že zde proti sobě stojí dvě výpovědi obžalovaného a poškozené a s ohledem na to, že nikdo jiný nebyl incidentu přítomen, jsou ostatní důkazy pouze zprostředkované, nebo se jedná o důkazy nepřímé o tom, co se dělo poté, co poškozená hotel opustila. Tyto důkazy však nelze podceňovat, neboť jsou důležité pro posouzení věrohodnosti poškozené. Právě její výpověď shledal obvodní soud v mnoha ohledech jako nejednoznačnou a plnou rozporů a skutečností, které nebyla schopna vysvětlit, jako například proč si v hotelovém pokoji lehla do postele, kde spolu s obžalovaným již několikrát v minulosti měli pohlavní styk, když si s ním přišla jen popovídat po rozchodu, proč nejela po tvrzeném incidentu rovnou domů, když měla klíče a nic jí v tom nebránilo a naopak kontaktovala svědkyni S█████ u které je známé, že se kolem ní pohybují osoby stejné národnosti, jaké je obžalovaný (vietnamské). Další nesrovnalostí je potom skutečnost, že bezprostředně po tvrzeném znásilnění nastoupila do taxíku, který řídil muž, a hovořila s ním o tom, že si musí obléknout podprsenku a žádala ho o zastavení, aby tak mohla učinit, nebo závěry znaleckých posudků, z nichž plyne, že ani poškozená ani obžalovaný neměli na těle poranění, která by nasvědčovala fyzické rozepři mezi nimi, ani poranění genitálií, když přitom poškozená vypověděla, že obžalovaného kousla do penisu. Dále nalézací soud dobře poukázal na nestandardní výstup poškozené u hlavního líčení a jeho zhodnocení přítomnými znalci. Všechny tyto skutečnosti, které vzal nalézací soud v úvahu, jsou podle odvolacího soudu velmi podstatné a logicky vedou k pochybnostem o věrohodnosti výpovědi.

Je tedy třeba, aby soud prvního stupně v hodnotící části rozsudku podrobně rozebral nejen to, zda uvěřil poškozené či obžalovanému a obráceně, ale rovněž to, které svědky, zejména z řad kamarádek poškozené, považuje za věrohodné a které nikoliv v kontextu toho, že je zřejmé, že mezi jejich výpověďmi jsou značné rozdíly, a to při existenci zejména listinných důkazů, především výpisu ohledně polohy mobilního telefonu poškozené a kamerových záznamů. K tomu by zřejmě bylo namísto provést opětovný výslech poškozené a výslech těchto svědkyň, zejména P█████, O█████ a S█████ kamarádek, které byly s poškozenou po incidentu jako první v kontaktu, a to ohledně místa, kde přespaly a přesného popisu chování poškozené po incidentu, aby bylo možné usoudit, kdo z nich vypovídá pravdu a kdo nikoliv. Dále bude na soudu prvního stupně, aby provedené důkazy pečlivě hodnotil ve vzájemných souvislostech, věnoval se jejich rozporům a uvedl, o které důkazy své závěry opřel tak, aby případně bylo možné skutečně uzavřít, že zprošťující výrok je nepochybně správný.

Obvodní soud pro Prahu 2 nařídil nové hlavní líčení, když zopakoval výpovědi poškozené N█████ Z█████ a dalších svědků na věci se účastnících, zopakoval výpověď obžalovaného a znovu pak hodnotil veškeré provedené důkazy.

Obžalovaný H. A. N. vypovídal v hlavním líčení velmi podrobně, i když se jeho výpověď značně lišila oproti jeho výpovědím učiněným v přípravném řízení. Co se týče jednání pod II. tehdy obžaloby, s tímto obviněním nesouhlasí a necítí se být vinen tím, co je mu kladeno za vinu. Dále k věci spontánně uvedl, že se s poškozenou seznámili v bytě svědkyně M. O. a zde také spolu poprvé mluvili. Do bytu přišel za svým kamarádem, přítelem svědkyně O. kterému říkají česky T. Slečnu poškozenou tam v tu dobu viděl, jak kouří pervitin. Kamarád mu řekl, ať si jí moc nevšímá, neboť již 4 dny nespala, a tak s ním šel dál, nahoru, kde si spolu povídali. Když odcházel, tak se ho se ho T. zeptal, jestli se nechce s poškozenou seznámit. Líbila se mu, tak si vyměnili kontakt na facebooku a odešel. Ten den si s ní psal jen běžné seznamovací fráze. Pak si nějakých 14 dní nepsali, než se mu sama poškozená ozvala. Zavolala mu, že je se svojí sestrou v klubu Epic a jestli by tam nechtěl přijít. Do klubu už ale nechodí, proto jí pozval na sklenku a s tímto poškozená souhlasila. Domluvili se tedy, že na něj počká před klubem a on jí vyzvedne taxíkem. Aby pak měli kde být, objednal hotelový pokoj, kam rovnou jeli. Ještě předtím se však poškozené zeptal, jestli jí nevádí, že se jedná o hotelový pokoj hodinového hotelu. Poškozená s tím žádný problém neměla. Na hotelu si pak povídali, poškozená začala kouřit pervitin, tehdy si s ní zakouřil taky. Povídali si, kdy při jedné slovní hře se mu poškozená měla svěřit s tím, že při sexu má ráda, když je muž dominantní a třeba jí sváže ruce nebo hrají si na znásilnění. Sám nic takového neprefuruje. Poté se spolu vyspali. Ráno mu řekla, že musí být do 9 hodin doma, protože k nim přijede její otec, a kdyby nebyla doma, měla by problém. Jelikož se chtěl zachovat vzhledem k uplynulé noci zdvořile, nabídl se, že jí odveze taxíkem. Na památku si ještě nechala jeho čepici a mikinu. Ještě ten den se ale viděli, protože tu čepici chtěl vrátit zpátky. Přijel tedy k ní, chvíli si ještě povídali. Poté měla sraz se svědkyní O. která ještě s nějakými dalšími kamarádkami přijela za poškozenou autem s tím, že si musí spolu vyřídit nějaké kšefty ohledně pervitinu. Jelikož jej to nezajímalo, protože je toto čistě její věc, chvíli si ještě povídali a pak odjel domů. Pak se zase viděli až za týden. Pozval jí na rande, protože posledně se neviděli na moc dlouho a chtěl jí to vynahradit. Zašli si na jídlo a poté se jí zeptal, jestli by spolu zase nešli někam na hotel a měli spolu sex. Poškozená řekla, že musí být do 12 hodin doma, protože má doma nějaké problémy a její sestra jí teď hlídá. Chtěl se tedy pokusit přemluvit její sestru, proto jí zavolali. Sestra ale poškozenou pustit nechtěla, protože prý nechodí do školy, do práce a nežije úplně spořádaných životem, a že si bude moct chodit ven, jak chce, až si dá zase život do pořádku. Nakonec jí ale přece jen přemluvil a šli spolu na hotelový pokoj. Měl ale problém s ejakulací a poškozené sestra už poněkolkáté volala. Proto se rozhodl, že už poškozenou dál zdržovat nebude a odvezl jí taxíkem domů. Takto se scházeli několik týdnů, vždy se vídali o víkendech, protože přes týden pracoval mimo Prahu, šli spolu do hotelu na pokoj, kde si poškozená zakouřila pervitin a měli spolu pohlavní styk. Ten předmětný večer psal původně její sestře, že si přijede pro svůj svetr. Když byl před jejich domem, poškozená za ním šla dolů a dala mu svetr. Přitom se jí zeptal, jak se má apod. Také se jí zeptal, jestli by někam s ním nešla, třeba na hotelový pokoj, s čímž poškozená souhlasila. Po cestě se ještě zastavili v Burger Kingu, kde si koupil večeři. Když pak došli na pokoj, snědl si večeři, zatímco poškozená kouřila pervitin přes láhev (něco jako na způsob vodnice). Když dojedl, šel si k oknu zapálit cigaretu, poškozená mezitím seděla na posteli. Pak si šel k ní sednout do postele, přitulil se, začal jí hladit. Sám byl jen ve spodním prádle, poškozená proti jeho jednání nic nenamítala, proto pokračoval, sundal jí tričko, podprsenku a začal hladit na prsou. Když jí pak hladil po vnitřní straně stehen a chtěl se jí dostat pod kalhoty, poškozená mu řekla ne, že tam dole není dnes oholená. To mu ale nevádílo, což jí také řekl, tak tedy v jednání dál pokračoval a zajel jí prsty pod kalhoty, kde jí dráždil. Když cítil, že je vzrušená, sundal jí kalhoty, ale kalhotky jí nechal, ty měla po celou dobu na sobě, a otočil jí na břicho. Ještě chvíli jí dráždil prsty a pak do ní zezadu vniknul. Při této souloži jí držel ruce za zády, jak to dělávali běžně, protože to poškozená sama takto vyžadovala. Je možné, že během soulože mohl na ruce víc tlačit,

Shodu s prvopisem potvrzuje Kristýna Kosová

poškozená v jednu chvíli totiž řekla: „au, to bolí“. Na to tedy povolil sevření. Následně měl ale problém s erekcí, tak jí řekl: „strč si ho do huby“. Poškozená mu začala dělat orální sex, ale asi po 10 vteřinách řekla: „Myslím, že nevím, co kouřím“. Poté se ještě tedy pokusil pokračovat v klasické souloži, ale měl problémy s erekcí a tak jednání zanechal. Oba seděli na posteli a ona se jej zeptala, jestli si může zakouřit. To jej naštvalo, řekl jí, že je jako feták, když pořád musí myslet na drogy. Na to se poškozená naštvala, začala být až hysterická a mlátit jej. Reagoval na to „výchovným“ pohlávkem, jen aby se uklidnila, vzpamatovala. Určitě se nejednalo o silnější úder či ránu. Šel pak zase kouřit k oknu, kdy poškozená si v tu dobu vzala mobilní telefon a odešla na záchod. Když přišla ze záchodu, měla už oblečené tričko a zeptala se, jestli si může také zakouřit. Jelikož ale byly v pokoji senzory kouře, pozval ji k sobě k oknu. Když už tedy k němu šla, najednou si to celé rozmyslela a začala se oblékat. Zeptal se, co se najednou stalo, odpověděla však, že je jí jen zima. Nechal jí tedy, ať se obleče. Když si ale začala oblékat i bundu, vzal jí ji a zeptal se, kam jde. Myslel si, že je to celé z legrace. Postavil se proti ní a jako že jí nikam nepustí. Pak ale viděl, že má v očích slzy, takže vše zhodnotil jako špatnou srandu, bundu jí vrátil a poškozená si šla sednout do pokoje na postel. Odešel na záchod a v tu dobu slyšel, jak si poškozená nazouvá boty, bundu a odchází z pokoje. Rychle se oblékl a vyběhl za ní k výtahu. Tam se jí zeptal, jestli opravdu chce odejít. Poškozená řekla, že ano a pokud jí v tom bude bránit, začne křičet. Na to jí jen řekl, že ať teda dělá, jak myslí a rozloučil se. K výtahu šla normálně, neběžela, byla v klidu. Když se vrátil na pokoj, ještě se díval z okna, kam poškozená půjde a viděl, že pro ni přijelo taxi. Když už si šel pomalu lehnout, poškozená mu ještě zavolala a chtěla se sejít, jelikož byl ale už unavený a chtěl jít spát, řekl jí jen, že za ním může přijít. Poškozená však hovor ukončila a tak šel spát. Další den už se poškozené jen prostřednictvím sms zpráv zeptal, jestli vstala do školy. Odpoledne poškozená zavolala, jestli by si mohli promluvit. S tímto souhlasil. Když se vracel na hotelový pokoj, kde se měli sejít, zatkla jej policie. Pokud se týče změn jeho výpovědí, takto činil, protože v první chvíli měl opravdu strach. Měl pocit, že cokoli řekne, může být použito proti němu. Když už však měl přiděleného obhájce, bylo to lepší, na druhou stranu ale nechtěl poškozené ublížit tím, že by zmiňoval cokoli o jejím užívání drog, měl jí totiž rád. Jakmile byl ale již nějakou dobu ve vazbě za něco, co neudělal, uvědomil si, že je to hloupost a rozhodl se říct úplnou pravdu.

V opakovaném výslechu po zrušení rozsudku odvolacím soudem, setrval na svých tvrzeních.

Svědkyňě - poškozená N [redacted] Z [redacted] nejprve spontánně uvedla, že se s obžalovaným seznámila přes kamaráda, a protože si byli vzájemně sympatičtí, začali spolu mít vztah. Poprvé se setkali u svědkyně O [redacted] na bytě a ještě ten večer spolu byli na hotelu a měli spolu pohlavní styk. Jelikož obžalovaný nebydlel v Praze, nebylo nezvyklé, že se spolu sešli právě na hotelu. Chodili spolu asi 2 měsíce a stýkali se i intimně. Ten večer za ní přijel, že chce vrátit svetr. Když mu jej šla dát, chtěl si s ní i popovídat. Domů k nim ale nemohli, protože byla doma její sestra a ta by to nedovolila, protože u nich byl již jednou doma a to měl křičet do telefonu. Mají tenké stěny a sestra nechtěla, aby vše věděli sousedi. S obžalovaným se rozešla týden před danou událostí, protože když se spolu tehdy sešli a měli jít klubu, byl nějaký divný, zrychlený, necítila se s ním dobře. Aby se z toho vymluvila a mohla odejít, domluvila se se sestrou, že jí napíše, že mají problémy se sousedy, a proto musí hned domů. Když to takto učinily, obžalovaný pak její sestře nadával a vyhrožoval, že si to s ní vyřídí. Na to mu zavolala, aby už jí nevolala, nepsal, že spolu skončili a toto si k její sestře dovolovat nebude. Kritický večer si na pokoji povídali, spíše mluvila ona. Po celou dobu byla oblečená, měla džíny a triko a byla schovaná pod peřinou, protože jí byla zima. Obžalovaný si ale lehl k ní a začal jí osahávat. Několikrát mu řekla ne, že si přišla popovídat o jejich vztahu, ať jí nechá. Na sobě měla kalhoty, které měly díru mezi nohama, a obžalovaný pod ní začal sahat. Říkala mu, že s ním spát nechce, protože není

Shodu s prvopisem potvrzuje Kristýna Kosová

vysprchovaná, prostě není připravená. Nepřestával, začala na něj rvát, aby toho nechal. Obžalovaný jí ale začal lámat ruce, kroutit za záda. Ani neví, kdy jí sundal tričko. Kalhoty jí sundal, když jí lámal ruku za záda, pak se schoulila do klubička. Poté do ní obžalovaný vnikl, ani neměl ochranu. V průběhu toho všeho se jí také pokusil strčit penis do pusy. Na to ho ale do něj kousla a proto dostala facku. Pak pokračoval dál ve styku. Během toho na něj pořád křičela, chtěla, aby přestal. Obžalovaný jí ale chytil, přitlačil hlavu na polštář a pokračoval. Po nějaké době povolil, asi jak brečela, tak mu to moc nešlo. Situace využila, vzala tričko, džíny a utekla na záchod. V tom stresu vůbec netušila, co dělat dál, jestli zavolat na policii nebo někomu jinému. Když vyšla ze záchodu, obžalovaný se choval, jako by se nic nestalo, byl úplně v klidu. Šel si zrovna zakouřit k oknu. Začala se oblékat, obžalovaný se jí dokonce zeptal proč. Odvětila, že jí je zima. Na to pak odemkla dveře od pokoje a utekla k výtahu. Když si jej přivolala, obžalovaný za ní ještě vyběhl a chtěl jí odtáhnout zpět na pokoj. Varovala ho, že pokud jí nenechá, začne křičet a na to jí pustil. Ten večer snad byla namalovaná, ale v mezidobí se určitě nijak neupravovala. Nechtěla pak být sama, proto volala sestře - svědkyni K [redacted] Z [redacted] a svědkyni B [redacted] D [redacted] která u nich měla přespávat. Ani jedné se však nedovolala, proto pak zavolala svědkyni T [redacted] S [redacted] nebo B [redacted] P [redacted] už přesně neví. Jedna ze svědkyň hovor přijala. Protože ale chtěla s nimi být co nejdříve, napadlo jí, že jim pojedou naproti taxíkem. Zavolala si taxi a jela k obchodnímu centru Hostivař, kde jí kamarádky – svědkyně P [redacted] a O [redacted] vyzvedly autem. Taxikáři se svěřila s tím, co se stalo. Jely pak do bytu ke svědkyni O [redacted] kde byly celou noc. V bytě byly jen poškozená, svědkyně O [redacted] P [redacted] a S [redacted]. V bytě se vysprchovala a vše kamarádkám svěřila. Na svědkyni S [redacted] však viděla, že jí nevěří. Proto se rozhodla obžalovanému ještě zavolat, aby jim to potvrdil. Dala jej na hlasitý odposlech. Při hovoru potvrdil, že poškozenou uhodil – dal jí facku, to všechny slyšely. Neví, kolikrát s ním za tu noc ještě mluvila, nebo některá ze svědkyň, či si psali sms zprávy. Ráno, hned jak se probudila, odjela taxíkem domů. Tam byla svědkyně D [redacted] její sestra byla v práci. Svědkyni D [redacted] se svěřila s tím, co se jí stalo, a šli potom spolu na policii. To, aby šly na policii, jim poradila manželka jejího otce, která to řekla její sestře. Sestra jí to zavolala, když už byla v práci. Pokud se týče svědkyně S [redacted] s touto bývaly dobré kamarádky. Změnila se ale, když se přestěhovala do vietnamské komunity. Už dříve ví, že brala drogy, měla složité vztahy s matkou. Po přestěhování je ale začala užívat ve velké míře. Sama však nikdy drogy neužívala a ani to nezkoušela. Když se dozvěděla o tom, že by měla svědčit u soudu, sestře poškozené zavolala a vyhrožovala pomstou. Když šla s obžalovaným na pokoj, netušila, že by se něco takového mohlo stát, chtěla soukromí, aby vše mohli vyřešit. Do postele si zalezla jen proto, že jí byla zima. Měla obžalovaného ráda, chtěla vědět, jestli o ní zabouje, co od jejich vztahu čeká. Celý týden po incidentu měla problém jít do práce, chodit kamkoli sama, musela začít navštěvovat psychologa.

V průběhu výslechu byla svědkyně velmi rozrušená a muselo být využito přítomnosti znalců. Závěry znalců jsou rozvedeny níže.

Rovněž v zopakovaném výslechu projevovala svědkyně jednání, které by bylo možno hodnotit jako rozrušení. Velmi neochotně odpovídala na dotazy. Z jejího projevu bylo možno zjistit, že do toho hotelu šla, protože si měli vyjasnit ty věci spolu a on není z Prahy, ona v tu chvíli neměla auto, neměla nic, tak jak by mohl přijet za ním, když on zrovna byl v Praze, tak si to chtěli prostě vyřešit, ale jelikož to nechtěli dělat u nich doma, jelikož tam byla sestra a on chtěl můj svetr, tak jela tam. Venku byla zima, tak to řešili na hotelovém pokoji. Venku byla tma, proč to bylo, říkala již opakovaně, neví, co po ní soud chce. Nebyla ve spodním prádle, jen si sundala tílko, protože začal na ní sahat, tak si řekla, že to je dobrá věc, ale jak se choval pak divně nebo tak, tak si prostě řekla, že ne. Ano kalhoty měla, vždyť to už říkala několikrát. Ne nebyla a ani e spodním prádle, už je to rok a půl a

Shodu s prvopisem potvrzuje Kristýna Kosová

ona už je z toho vždycky na dně, když musím chodit k soudu. Ano, křičela, křičela i na chodbě, řvala na něj, ať toho nechá. Nenechal toho. Ano, vybíhal za ní na tu chodbu a tahal jí zpátky do pokoje. Nikomu z pracovníků hotelu se nesvěřila, byli to cizí lidé, jak to s nimi měla řešit, byla ráda, že zavolala kamarádkám, aby jí z toho pomohli. Už si nepamatuje, které z kamarádek volala jedna z nich, je to fakt dlouho, to jsou detaily a ona si to nepamatuji, promiňte, doma si nečetla, co tam říkala. Sestře nevolala, neboť ta už spala. Byla tam kamarádka B. Měla klíče od bytu, ale to je měla probudit, když jely do práce? J Nevěděla, jak má komunikovat s touto věcí, prostě byla v šoku. Otec napovídá dceři, že byla v šoku. Taxi zastavila, protože utekla s podprsenkou pod bundou, nebo nějakým svetrem a ještě k tomu pan taxikář odešel, zamknul auto, šel někam úplně pryč a nechal jí tam. Neví, jak to bylo, domnívá se, že jej požádala, aby odešel. Nechala se dovést OS Hostivař. Tam vystoupila, tam jí čekala asi M. O. a snad B. P. Holky volaly S. Jely pak směř k M. je možné, že zastavovaly, to byla v šoku. V bydlíšti S. nejspíš ne, to určitě ne. Nedovede vysvětlit, proč jsou záznamy jejich hovoru v blízkosti bydlíště S. S. říká, že u ní spala, neboť S. je fešačka. Rozhodně není pravda, co S. říká o jejím chování v bydlíšti S. Ráno odjížděla od O. z Mirotické. V bytě u O. spolu s ní byly i S. a P. Sestra už nebyla doma, šla do práce. Sestře volala, co má dělat. Ano, zkusila jako normální člověk na nějaké párty nebo takhle, ale to bylo asi dvakrát v životě. Nemyslí si, že vypadá zrovna jako člověk, který bere nějaké návykové látky. Já už chci konec, já už to tady nedávám.

Svědkyň K. Z. vypověděla, že je sestrou poškozené N. Z. Obžalovaného viděla asi dvakrát. Se sestrou jsou dvojčata, bydlí spolu v Praze v bytě. O vztahu s obžalovaným se jí poškozená svěřila, nic podrobnějšího však neví, protože si zase neříkají úplně všechno. Intimnější detaily si nesvěřují, takže neví ani, jestli za dobu, co s obžalovaným měla vztah, měli spolu pohlavní styk. Pokud se týče předmetného večera, sestra šla s obžalovaným ven. Ten za nimi přišel, že si chce vyzvednout svůj svetr a promluvit si s poškozenou. Když šla poškozená za obžalovaným ven, jen se domluvily, aby se vrátila do 12 hodin večer domů. Mezitím šla spát a až ráno si všimla, že se poškozená ještě nevrátila domů, což se nestávalo. Když se vzbudila, měla zmeškaný hovor. Zavolala na telefon poškozené, kdy hovor přijala T. S. Ta jí řekla, co se v noci stalo, že její sestra byla znásilněna. O poškozené řekla, že spí. Chtěla s ní ale mluvit, proto když jí T. S. pak probudila, zavolala jí poškozená asi za 10-15 minut zpět. A řekla jí to samé, co předtím svědkyně S. Sestra se jí pak svěřila, že si toho večera chtěla s obžalovaným promluvit o jejich vztahu, když se na ní najednou vrhl. Přestože se mu snažila bránit a říkala, že s ním sex mít nechce, chytil ji a ona už tomu nemohla nijak zabránit. Na zápěstích a pod okem měla zranění. Ten den sestru viděla až kolem páté hodiny odpoledne, když se vrátila z práce. Byla celá vystresovaná, klepala se. Domů zřejmě nepřišla, protože usnula a nezvedala jí telefon, i když tedy klíče od bytu má. Ale netuší, proč ten večer domů nedorazila. Obžalovaný jí sám psal SMS zprávy. Většinou se týkaly sestry, kdy se dotazoval, co dělá apod. Jednou však sestra chtěla, aby jí zavolala, že má se sousedy nějaký problém, aby mohla ze schůzky s obžalovaným odejít. Měl se chovat divně. Když takto učinili, obžalovaný jí psal, docela agresivním stylem, že za nimi dojede. Neví, zda by přímo o ní nějak projevoval zájem. Poškozená alkohol vždy pila jen příležitostně, spíš vlastně vůbec. Návykové látky neužívala a rozhodně by si všimla, kdyby někdy pod vlivem návykové látky přišla domů. S některými kamarádkami sestry ukončila úplně styk, neví tedy, zda užívaly nějaké návykové látky. Po té události byla poškozená v nervech, bála se vycházet ven, stýkat se s lidmi. Také vyhledala odbornou pomoc psychologa.

Při opakovaném výslechu z výpovědi svědkyně bylo možné zjistit, že své předchozí výpovědi doplnila, že jí měla S. říci, že jsou u M. O.

Shodu s prvopisem potvrzuje Kristýna Kosová

Svědčce M [redacted] O [redacted] uvedla, že se s poškozenou znají od malička. S obžalovaným se viděla tak jednou, dvakrát. Jednou spolu byli všichni, ještě s jejím přítelem, na jídle. Její přítel je vietnamské národnosti. O obžalovaném nikdy nemluvil, jen jednou se zmínil, že spolu měli nějaký spor. S poškozenou se v předmetné době nebavily, neshovely se. Znovu obnovily vztah až po daném incidentu. Toho večera volala poškozená svědkyní S [redacted] s kterou zrovna byla. Ta pustila hovor na hlasitý odposlech. Poškozená nemohla ani mluvit, do telefonu jen brečela. Když jim dělila, že jí obžalovaný znásilnil, řekla jí, že pro ní dojde. Mohlo to být kolem půlnoci, jedné hodiny ráno. Poškozenou poté vyzvedly na benzínce a odjely k ní (svědkyni O [redacted] domů. Tam nakonec s nimi byla i svědkyně B [redacted] P [redacted] a T [redacted] S [redacted]. Jelikož ale byla po celém dni unavená, šla spát. Poškozená šla se svědkyní P [redacted] do koupelny, aby se osprchovala a ráno, než vstala, všechny odjely. Když poškozenou vyzvedávala, nevšimla si, že by měla potřhané oblečení. Když se ale svlékala, když šla u ní doma do koupelny, všimla si, že má na sobě modřiny. Neví ale, z čeho to měla a jiné zranění na ní neviděla. Ví, že obžalovaný dal poškozené facku, sám to přiznal do zpráv. Na obličej ale podlitiny neměla. O tom, že by poškozená experimentovala s návykovými látkami, neví, sama jí u toho nikdy neviděla. Sama drogy nikdy nezkoušela. Již se s přítelem odstěhovala do Karlových Varů a každý si žije svůj život.

V doplňujícím výsledku svědkyně M [redacted] O [redacted] uváděla, že o události se dověděla, když byla s T [redacted] S [redacted] a N [redacted] S [redacted] volala. V tuto dobu byly ve [redacted] u T [redacted]. Pro T [redacted] jely do [redacted]. Tam jí našly a poté jely do [redacted] vyzvednout T [redacted] S [redacted]. Pak jely do bydlíště O [redacted] v ulici [redacted]. Z [redacted] nejela se S [redacted], ta pak jela sama do [redacted]. S [redacted] přijela do [redacted] neboť to ja pak blíže do [redacted].

Svědčce B [redacted] D [redacted] vypověděla, že se s poškozenou zná velmi dobře, jsou důvěrné kamarádky. Svěřovala se jí se svým osobním životem, s intimním však ne. Říkala jí, že má známost s někým vietnamské národnosti, jméno si ale nepamatuje. Dle vyprávění byl jejich vztah chvíli v pohodě, jindy se pohádali, jestli spolu spali, se jí ale neshovely. Toho večera přespávala u poškozené a její sestry, protože to má blíže do školy. Ráno jí vzbudil hovor od poškozené. Byla ubrečená, nechtěla jí říct, co se stalo, ale že už jede k nim domů a vše jí poví. Svědkyně K [redacted] Z [redacted] mezitím odešla do práce. Když jí poškozená svěřila, co se jí stalo, přemluvila jí, aby to šli oznámit na policii. Poškozená původně nechtěla, celkově se jí o tom incidentu moc mluvit nechtělo, ale nakonec jí tedy přesvědčila a celou záležitost oznámily na státní policii v Horních Měcholupech. Poté přijel na policii i otec poškozené a proto odjela domů. Pokud ví, tak sestře poškozená nic neřekla, protože ta musela do práce. To ráno, když přijela domů, se sice potkaly, ale svědkyně Z [redacted] zaspala a spěchala do práce. V tu dobu poškozená nebrečela, rozbrečela se, až když jí incident popisovala. První to řekla jí. K celé události jí poškozená řekla, že byla s přítelem na hotelu, chtěla se s ním rozejít, on jí ale znásilnil. Bránila se mu, na kalhotách měla krev, byla pomlácená a měla modřiny na ruce. Také jí sdělila, že byla celou noc s kamarádkami, které jí jediné vzaly telefon, v Hostivících. Po celé záležitosti byla poškozená vyděšená, nechtěla nikam chodit. Až začala chodit k psychologovi, tyto stavy se začaly zlepšovat. Ven s ostatními začala chodit až tak po čtyřech měsících. Do klubu ale chodit už nechce, spíš jen do restaurace nebo si sednout někde ven. Poškozená určitě neužívá návykové látky, chodí spolu třeba na skleničku vína. Nikdy nebyla typ, který by lital za kluky. Vždy byla slušná, hodná. Z okolí poškozené neví, že by někdo užíval drogy. Sama je nikdy neužila a nepoznává na někom, že je užívá.

Svědce K [redacted] Z [redacted] otec poškozené vypověděl, že se o předmetném skutku dozvěděl toho dne kolem poledne. Jakmile mu to manželka zatelefonovala, jel za dcerou na MO Hostivař. Poté jel s poškozenou na kriminální policii na Praze 2 k výsledku. Večer ji pak

Shodu s prvopisem potvrzuje Kristýna Kosová

převezli na gynekologickou ambulanci. Poškozená byla celou dobu evidentně pod velkým tlakem, o předmětné události mu však nic neřekla, dodnes neví podrobnosti. Obžalovaného nezná, nebyl mu představen. Rozhodně odmítá možnost, že by poškozená užívala návykové látky. Po dané události nechodil 14 dní do práce, musel poškozenou vozit do práce a z práce, psychologovi, nechtěla kamkoli jít. Co začala docházet na sezení k psycholožce, její stav se zlepšil.

Z výpovědi svědkyně T. C. S. soud zjistil, že se s poškozenou znají přes 10 let. Chodily spolu na základní školu, ale zpočátku se spolu moc nebavily. Začaly se bavit, až když jim bylo cca 16 let. Když začala poškozená chodit na střední školu, začala strašně lhát, i o hloupostech, jen aby prostě lhala. Byly tak dobré kamarádky, že byla i u jejího prvního pohlavního styku. Vztah k mužům rozhodně neměla negativní, před vztahem s obžalovaným měla za sebou již nějaké sexuální zkušenosti. O vztahu poškozené s obžalovaným se dozvěděla asi tři až čtyři dny před incidentem. Moc se s tím nesvěřovala, byla s ním jen párkrát v hotelu. Vždy, když s ním byla a volala jí, byla veselá. Co se týče návykových látek, ty určitě poškozená brala, dokonce v širším množství, ale pouze rekreačně o víkendech. Nebyla na drogách závislá. Ten večer jí poškozená volala, byla první osobou, které zavolala, to jí sama řekla. Nejdříve do telefonu hystericky křičela, že jí někdo něco udělal. Až se později uklidnila, řekla, že jí obžalovaný znásilnil a neví, co má dělat. Řekla jí tedy, ať přijede k ní, že pro ni přijede kamarádka. Nejprve ale poškozená chtěla jet domů, že si domů musí zavézt nějaké věci. Svědkyně O. pro ni jela autem před dům, kde bydlí. Myslí si, že to takto udělala, protože se sestrou užívají pro taxi službu Bolt, kde mají se sestrou společný účet, takže by viděla, kdy a kam jela. Sestra docela hlídala, v kolik hodin je doma. Zatímco svědkyně P. a O. jely pro poškozenou, obvolávala lidi, které zná z vietnamské komunity, jestli neznají obžalovaného. Když přijela poškozená, překvapilo ji, že nevypadá nijak strhaně, nebyla rozčuchaná. Řekly poškozené, ať si sedne a vydýchá to, uklidní se. Svědkyně P. a O. si pak s poškozenou povídaly, a když dotelefonovala, šla za nimi. Sotva se posadila, vytáhla poškozená nějakou kartu a na stole si rozdělila drogu, kterou šňupala. Nejprve tedy byla dost nervózní, posléze už pak byla živější. Nejprve jen brečela, pak začala vyprávět, co se jí stalo až nesmyslně do úplných detailů, kdy k již řečenému stále dodávala zbytečnosti navíc. Poté se již normálně bavila i před ostatními lidmi. K samotné události jim poškozená řekla, že jí obžalovaný znásilnil na hotelovém pokoji. Tam měli spolu také užít pervitin. Na pokoj s ním šla, protože mu chtěla vrátit jeho věci a on jí požádal, jestli by tam s ním nejela. Pak už jen řekla, že spolu byli na posteli, obžalovaný na ni skočil a začal znásilňovat a přitom jí ještě dal facku. Když to skončilo, šel obžalovaný do koupelny, načež se oblékla a rychle utekla. Jenže obžalovaný jí měl pronásledovat až k výtahu. Dál už ale ne, protože již ona telefonovala s poškozenou, když z hotelu vycházela. Později také k nim ten večer přišel její bývalý přítel, který je vietnamské národnosti, přitom poškozená na něj nijak negativně nezareagovala. Během toho, co byly takto v noci u ní na bytě, nekonzumovali žádné drogy až na poškozenou. Neví, jestli si drogy přinesla už s sebou, nebo si je sehnala, zatímco telefonovala, neptala se jí na to. Ráno poškozené volala její sestra, ale protože ještě spala a ona byla zrovna vzhůru, telefon zvedla. Řekla jí, že poškozená ještě spí a měla by jí nechat ještě vyspat a zavolat později, že jí to vše pak vysvětlí. Když hovor ukončila, všimla si, že poškozená je již vzhůru, že ani po dobu hovoru nespala, jen nechtěla telefon vzít. Pokud se týče poškozené a jejího vztahu k mužům uvedla, že se s nimi scházela jak nezávazně, tak měla i vážnější známosti. Když někoho poznala, nejprve se s ním spíše skamarádila a až poté s nimi měla případně pohlavní styk. S obžalovaným ví, že měla poškozená vztah, nebyl ale moc dlouhý a byl to právě spíš takový kamarádký vztah s výhodami. Po daném incidentu se s poškozenou bavily, dokonce po měsíci spolu začaly opět chodit do klubů. Do práce a z práce ale ví, že se chodit sama bála a vždy pro ni někdo musel přijet.

Při provedeném opakování jejího výslechu setrvala svědkyně S [redacted] na svých tvrzeních, že O [redacted] přivezla poškozenou do [redacted]

Svědkyně B [redacted] P [redacted] před soudem vypověděla, že s poškozenou byla kamarádka 7 let, ale už se delší dobu nebaví. Moc se spolu nebavily už před předmětnou událostí, tudíž nezná ani pana obžalovaného. Toho večera byla u svědkyně O [redacted] spolu se svědkyní S [redacted]. Když poškozená zavolala svědkyni O [redacted] že se jí stala nepříjemná věc, jela pro ní spolu se svědkyní O [redacted] ji vyzvednout k jejímu bydlišti. Pokud ví, se sestrou o tom poškozená nemluvila. Nechtěla, aby se s věcí obrátila na rodiče, takovou nepříjemnou věc nechtěla řešit s rodinou. Když jí vyzvedávaly, nepůsobila sklíčeným dojmem. Oblečení také neměla nijak potthané či zničené. V autě poškozená pomalu začala vyprávět, co se jí stalo, že dostala také facku. Spolu pak jely do domu svědkyně S [redacted] protože moc nevěděly, jak na vše reagovat a chtěly poradit. Když tam dorazily, začala poškozená vyprávět, co se stalo. Ona tam však zůstala jen asi hodinu, pak musela za přítelem (bydlí v patře nad nimi). Celý večer se poškozená chovala normálně. Když se jí na incident někdo zeptal, verzi příběhu vždy trochu pozměnila. Co zná poškozenou, ví, že neměla dlouhodobého partnera, muže ale zase úplně nestřídala. Zkušenosti v této oblasti určitě již měla. Říkala také, že má ráda tvrdší sex, když jí partner trochu škrtí apod. Když někdy vyrazily na párty, poškozená zpočátku pila alkohol hodně. Postupem času však jeho konzumaci hodně omezila, ale ví, že občas užívala i nějaké drogy. Sama jí sice při konzumaci neviděla, ale slyšela to od svědkyně S [redacted] a její sestry. Sama drogy užívá rekreačně, koupí si je na párty.

Svědék A [redacted] H [redacted] uvedl, že jako řidič taxislužby dostal přes aplikaci objednávku. Ta byla k hotelu na ulici Jana Masaryka, přesněji neví, vše ukazuje aplikace, kterou se řídí. Na sedadlo spolujezdce si přisedla mladá slečna a hned viděl, že je něco špatně. Zeptal se tedy, jestli se něco stalo, slečna ale mlčela a měla slzy v očích. Po opakovaném dotazu se rozmluvila, že jí bývalý přítel vylákal na pokoj pod záminkou, že se udobří. Místo toho jí ale znásilnil a zmlátil. Na to jí tedy nabídl, že jí odveze na policii, měla by incident nahlásit, s čímž ale nesouhlasila. Nejprve chtěla věc říct své sestře. V autě ještě volala či psala zprávy, to přesně neví, ale mobil za jízdy používala. Během jízdy jej také poprosila, zda by se nějak otočil, nedíval, že má v kabelce podprsenku a chtěla by si jí obléct. Uklidnil jí, že se nemusí obávat, a ani neví jak, ale oblékla si ji. Zavezl poškozenou někam do Holešovic a ještě, když odcházela, zopakoval, že by celou věc měla určitě probrat s rodiči. Ničeho dalšího si nevšiml, poškozená byla především rozrušená a měla slzy v očích, proto s ní také navázal kontakt.

Svědék N [redacted] D [redacted] H [redacted] v hlavním líčení uvedl, že se s obžalovaným zná asi 2 roky, poznali se v práci. Se soukromým životem, zda má přítelkyni apod, se moc nesvěřovali. Poškozenou zná, potkali se u jeho kamaráda na bytě – přítele svědkyně O [redacted]. Celkem jí viděl jen asi 3x. O vztahu poškozené a obžalovaného věděl, ale zná jí pouze z akcí, kdy byl u kamaráda – přítele svědkyně O [redacted]. Poškozenou poznal tak, že jeho kamarád jej pozval k němu na byt s tím, že by se mohl s poškozenou vyspat. Nakonec to nedopadlo, protože nemá to, co poškozená potřebuje a to jsou peníze. O poškozené jinak více neví, zná jí jen tak povrchně podle toho, co mu řekli kamarádi nebo z akcí na výše zmíněném bytě. Tam jí také viděl, jak užívá drogy, nebo také že má pohlavní styk s kamarádem ne s obžalovaným. S ním osobně kouřila marihuanu.

V přípravné řízení byly vypracovány znalecké posudky z oboru zdravotnictví odvětví psychiatrie, a to jeden k osobě obžalovaného a jeden k osobě poškozené. Dle závěru znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie posuzující osobu obžalovaného, MUDr. Gabriely Leblové, tento netrpěl v době skutku ani netrpí žádnou forenzně

Shodu s prvopisem potvrzuje Kristýna Kosová

významnou duševní poruchou, včetně sexuální deviace, není ani patologicky agresivní. Obžalovaný také nebyl a není závislý na alkoholu či drogách. Nebyla u něj zjištěna přítomnost parafilie. Obžalovaný je osobou bez výraznějších anomálií s intelektem v pásmu nadprůměru. Nebyly u něj zjištěny žádné faktory, které by snižovaly jeho schopnosti adekvátně vnímat a reprodukovat prožité události, jako ani tendence ke konfabulacím či hysterické osobnostní rysy. Z psychologického hlediska nebylo zjištěno nic, co by snižovalo jeho obecnou věrohodnost.

K otázce posouzení duševního stavu poškozené vypracovali znalecký posudek z oboru zdravotnictví, z odvětví psychiatrie, MUDr. Petr Kubej a z odvětví klinická psychologie MUDr. Jiří Klos, Ph.D. V hlavním líčení byli pak také tito znalci vyslechnuti, kdy byli přítomni při výslechu poškozené v hlavním líčení. Oba znalci při výslechu odkázali na písemný znalecký posudek a setrvaly na jeho závěrech se zdůrazněním, že u poškozené nezjistili žádnou duševní chorobu ani duševní poruchu stejné forenzní závažnosti. Nezjistili abúzus z látek s psychotropním účinkem. Osobnost poškozené není strukturovaná hrubě poruchově, aby naplňovala diagnostická kritéria pro některou z klasifikovaných poruch osobnosti. Nejsou patrné ani zvýrazněné povahové rysy, nebyly zjištěny příznaky posttraumatické stresové poruchy. V důsledku trestného činu, ve kterém se měla stát poškozenou, se u posuzované rozvinula akutní reakce na stres, čili přechodná a nezávažná duševní porucha, která neomezila posuzovanou v obvyklém způsobu života. Tento stav nevedl k omezení pracovních schopností posuzované a také nevedl k omezení běžného způsobu života, kterým posuzovaná doposud žila.

Během hlavního líčení při výslechu poškozené byl na upozornění znalců tento výslech přerušen. MUDr. Petr Kubej k tomuto uvedl, že se s MUDr. Klosem shodli, že reakce poškozené v dané chvíli není typickou reakcí a spíše vypadá jako volní reagování. Jedná se o hyperventilaci, (tzv. holotropní dýchání), což svého času byla jedna z metod jak se dostávat do jiných stavů psychických než obvyklé normy, takže pokud někdo takhle o své vůli začne hyperventilovat, tak jeho psychická reaktivita se změní včetně i tělesné. Mohou nastat křeče, bezvědomí. Na toto její jednání usuzují z toho, že u poškozené nezjistili posttraumatickou stresovou poruchu, když hovořila u nich při vyšetření na toto téma, tak reagovala celkem přiměřeně, taková to masivní reakce nebyla přítomna.

K jednání pod bodem II. pak jako **listinný důkaz** byl proveden zejména protokol o prohlídce těla obžalovaného a fotodokumentace (z něhož je zřejmé, že na sobě neměl žádná viditelná zranění), fotodokumentace poškozené (ukazující oblečení, které měla v době incidentu na sobě), lékařská zpráva (z té bylo zjištěno, že poškozená měla ten večer pohlavní styk, nic však nenasvědčuje tomu, že by se jednalo o násilný akt, nebyly nalezeny žádné oděrky ani zranění u poškozené, pouze řezné rány na ruku, které se měla způsobit sama), foto sms zpráv svědkyně Z [REDAKCE] foto sms zpráv svědkyně D [REDAKCE] foto testu na přítomnost omamných látek (prokazující, že svědkyně S [REDAKCE] byla v době výslechu v přípravném řízení pod vlivem drog), výpisy ohledně zaznamenané polohy mobilního telefonu poškozené (z nich je zřejmé, že se po incidentu byla ve [REDAKCE]), ztotožnění telefonního čísla, odborné vyjádření (zaslané psycholožkou poškozené PhDr. Bc. Ivou Adamcovou, popisující její psychický stav po předmětné události). Další listinné důkazy se vesměs týkaly osoby obžalovaného, tj. opis z rejstříků trestu (nevykazující žádný záznam, ke kterému by bylo možné přihlídnout), výpis z centrální evidence stíhaných osob (ukazující, že obžalovaný není v současné době stíhán pro jiný trestný čin) a opis z evidence přestupků (nevykazující žádný záznam).

Soud **hodnotil všechny důkazy** provedené v hlavním líčení podle svého vnitřního přesvědčení, založeném na pečlivém zvážení všech okolností případu, jednotlivě i v jejich souhrnu, jak mu ukládá ustanovení § 2 odst. 6 tr. řádu.

Po zhodnocení všech okolností případu i průběhu vyšetřování této trestní věci lze konstatovat, soud v jednání pod bodem II. soud uvádí, že pokud se jedná o případ, kdy proti sobě stojí dva rovnocenné důkazy, a těmi jsou výpovědi obžalovaného a poškozené. Jedná se zejména o událost na hotelovém pokoji, kde skutečně byli pouze oni dva a každý setrvává na své verzi. Jedná se o delikátní záležitost, které byli přítomni pouze dva lidé, obžalovaný s poškozenou. Soud tedy musel vycházet nejen z výpovědí těchto dvou, ale musel především zjistit jejich věrohodnost. Je známo, že reakce obětí této trestné činnosti bývají různé a velmi rozdílné. U těchto trestných činů je nutno hodnotit střet dvou protichůdných výpovědí, a o to větší pozornost je třeba jejich rozboru, zejména pak stěžejním a zpravidla protichůdným výpovědím obžalovaného a poškozené věnovat.

Vinu obžalovaného v tomto případě pokud se týká zejména pobytu a jednání na hotelovém pokoji prokazuje pouze výpověď poškozené a tedy důkazní situace je tak v rovině tvrzení proti tvrzení. Nikdo jiný s nimi nebyl. Jiné důkazy k pobytu na pokoji nejsou a tvrzením jednotlivých aktérů bude uvedeno dále, když ani lékařské zprávy nemohou poskytnout podklad pro tvrzení, že si obžalovaný svoji vůli vynucoval silou nebo použitím násilí.

Zde je nutno se ztotožnit se závěry intervenující státní zástupkyně, že značná část důkazního řízení byla zaměřena pak na události před setkáním jmenovaných na hotelovém pokoji a po zažalované události.

Soud proto z tohoto důvodu prováděl výslechy svědků, kteří s poškozenou byli ten večer po incidentu a její osoby blízké. Právě tyto osoby se mohly vyjadřovat ke stavu poškozené před a po údajném incidentu. Tyto výpovědi jsou velice důležité k posouzení toho, zda poškozená skutečně popisuje události pravdivě a podle toho jak se skutečně staly, neboť i její výpověď zůstává v mnohých bodech nejednoznačná, plna určitých rozporů a skutečností a poznatků, které nebyla poškozená sto vysvětlit.

Sama poškozená uvádí a připouští, že na hotelový pokoj k obžalovanému nepřišla poprvé, když již dříve v takovém prostředí docházelo k jejich intimním stykům, že příchod byl dobrovolný, neboť si s ním chtěla ujasnit jejich vztah. Uvedla, že si na pokoji lehla do postele a přikryla se pokrývkou. Nebylo logicky vysvětleno, proč si lehá na hotelovém pokoji do postele a v takovém prostředí měli již intimní styk. Její chování po události je velice důležité pro posouzení celého případu. Je zde rozpor, zda byla v posteli svlečená či nikoliv. Poškozená uvedla, že byla bez tílka, ale kalhoty měla na sobě. Vzniká otázka, zda je možné poškozenou lehce svléct, pokud by se bránila způsobem, který popisuje a zda by při tomto nezůstaly stopy násilného jednání na jejím těle. Je třeba uvést, že na těle poškozeného nebyly zjištěny žádné významné stopy násilí a je také otázka popisu obrany poškozené vůči obžalovanému, když poškozená popisuje, že jej kousla do pohlavního údu. Takové stopy na jeho těle nebyly zjištěny, a je otázkou, zda popisovaná reakce obžalovaného, jak jí uvádí poškozená je reálná a možná, zda by mohl po tomto obžalovaný pokračovat v pohlavní styku a pak klidně a to bez jakéhokoliv projevu, se postavit k oknu a kouřit.

Obžalovaný setrvává na své obhajobě, že ke styku a to dobrovolnému došlo, poškozená nedávala najevo projev svého nesouhlasu, po styku se oblékla a odešla.

Poškozená i odchod popisuje zcela rozdílně a označuje ho za útěk, kdy je pronásledována obžalovaným. Přitom jak bylo zjištěno, odešla oblečena s výjimkou podprsenky, kterou si obléká ve vozidle taxi. Nebyl zjištěn žádný hluk na pokoji, chodbách, výtahu a u vchodových dveří.

Je třeba připustit, že reakce poškozených bývají značně rozdílné, natož případy znásilnění známými. Je otázka, zda typickým projevem oběti znásilnění je jednání, kdy se každému svěřuje a každému sděluje, že byla znásilněna. Je otázka, zda taková osoba se dostane domů a svěří se někomu jemu nejbližšímu. Pro soud nebylo poškozenou vysvětleno, proč odjíždí vozidlem Taxi do Hostivaře, což je blízkost jejího bydliště, nejde domu a volá na pomoc řadu tehdy údajně kamarádek a známých. Čeká na noční ulici, až pro ní přijedou kamarádky.

Proto je nutné se zabývat jednáním, chováním a reakcí poškozené N [redacted] Z [redacted] po jejím odchodu z hotelu, co dělala v nočních hodinách a proč, po návratu domu nehovoří se svoji sestrou, která přes znalost údajných hrůz noci, z bytu odchází.

Ve výpovědích slyšených svědků jsou však zjišťovány značné rozdíly a značné rozpory. Jsou zde podstatné zřejmé rozdíly, kdy proti sobě stojí výpověď poškozené N [redacted] Z [redacted] její sestry - svědkyně K [redacted] Z [redacted] svědkyně M [redacted] O [redacted] a B [redacted] D [redacted]. Sám odvolací soud pak konstatuje, že na druhé straně jsou tyto rozpory oproti výpovědím svědkyně T [redacted] S [redacted] a B [redacted] P [redacted].

První skupina tvrdí, že poškozená byla po incidentu po celou noc u svědkyně O [redacted]. Její život a osobu popisují jako slušnou mladou dívku, která je spíše zdrženlivá, moc nepije a nekonzumuje drogy. Nejsou však schopny vysvětlit, proč N [redacted] Z [redacted], která má mít se svoji sestrou velmi blízký vztah, nejede po pro ni, tak strašně životním zážitku, k ní domů, ale vydává se na zvláštní cestu za údajnými kamarádkami, které jsou pak obhajobou následně stavěny do jakéhosi nepřátelského tábora.

Naproti tomu svědkyně S [redacted] a P [redacted], které pak měly být dlouholetými kamarádkami poškozené N [redacted] Z [redacted] pak poškozenou popisují jako dívku, která se ráda baví, tráví čas s kamarádkami ve společnosti většinou vietnamské komunity a ve volném čas občas konzumuje drogy a ráda je ve společnosti mužů. V jejich výpovědích je i určitý náznak požití návykových látek u S [redacted] doma.

Je otázka, kdy se tyto tábory vytvořila. Zda je to od okamžiku události nebo toto rozdělení je až výsledkem průběhu trestního řízení.

Pokud svědkyně S [redacted] nebyla kamarádkou S [redacted] proč za takové situace se na ní v noční době, kdy nejde domů, obrací o pomoc. Ví, že S [redacted] na styky s osobami z vietnamské komunity a v jejich bydlišti žije. Z důkazů je pochybné, že N [redacted] Z [redacted] se obrací na S [redacted] a ta pak organizuje záchrannou akci. Je poměrně nelogické vysvětlení M [redacted] O [redacted] jakým způsobem, se měla záchranná skupina dopravit do jejího bydliště. S ohledem na výpověď S [redacted] soud vzal za prokázáno, že celá skupina se dostaví do jejího bydliště ve [redacted]. S [redacted] je osobou, která nebude cestovat do [redacted] a tam vyčkávat na vozidlo O [redacted] a pojedje s ní do jejího bydliště v [redacted]. Je třeba poukázat, že O [redacted] a ostatní tvrdí o [redacted] poté, co je obhajobou obžalovaného prokazováno, že noční pobyt N [redacted] prokázován ve [redacted].

Bylo tedy potřeba přihlédnout k dalším důkazům a těmito důkazy a tvrzeními zjistit nezaujatost jednotlivých svědků.

Shodu s prvopisem potvrzuje Kristýna Kosová

Je třeba zopakovat, že svědkyně a svědek pak v tomto případě však poskytují k události pouze zprostředkované informace, nikdo z nich nebyl na místě činu v hotelu.

Pro rozhodování soudu se stala kromě jiných skutečností velmi vážná otázka, neboť v řízení bylo prokázáno, že poškozená N. Z. po incidentu volala svědkyni S. Zásadním zjištěním byl v tomto případě fakt, že dle zjištění Policie ČR, na základě výpisu zjištěných údajů k mobilnímu telefonu poškozené, se nacházela po celou noc po incidentu ve u svědkyně S. Toto zjištění považuje soud za velmi důležité, neboť pokud poškozená a svědkyně Z. a O. o této skutečnosti uvádějí nepravdu, je otázkou, jaká další tvrzení se nemusejí zakládat na pravdě.

Je zde možnost, že svědkyně Z. nechce uvést pravdu o tom, kde prožila kritickou noc. Naopak svědkyně S. i P. v tomto vypovídaly pravdu. Soud si uvědomuje, že tyto svědkyně lhaly ohledně jejich osob a užívání návykových látek. K tomu ale dodává, že tímto jen poukazuje, že i když svědkyně v přípravném řízení nepůsobily jako důvěryhodné, je třeba zohlednit, že v zásadních skutečnostech toho večera nebylo prokázáno, že by nevypovídaly pravdu. Je tedy otázkou, proč se N. Z. vypravuje za nimi, tráví s nimi dobu po události, když ví, že v okolí S. se pohybují zase osoby vietnamské komunity. Neřídí se jejich radami, aby událost ohlásila na policii a svým jednáním neztrácela důležité důkazní prostředky – koupel v bytě.

Poněkud zarážející a pro soud zůstala nevysvětlena tak skutečnost, že když spolu mají poškozená se svou sestrou – svědkyní K. Z. pěkný a blízký vztah, pomáhají si, jak u soudu prezentovaly, nešla poškozená za ní domů, přestože měla klíče od bytu, zejména pak když se jí nemohla dovolat a věděla, že sestra je doma společně s další její kamarádkou. Soud se domnívá, že je přeci běžnou reakcí, pokud se člověku stane něco nepříjemného, uchyluje se někam nebo k někomu, komu důvěřuje a mohl by se mu svěřit a především se cítil v bezpečí. Naopak poškozená zavolala svědkyni S. a strávila u ní celou noc, přestože ve své výpovědi tvrdila, že se spolu již před incidentem několik měsíců nebavily.

Soud také z lékařské zprávy poškozené a obžalovaného, vyhotovených po daném incidentu, nezjistil jak u poškozené, tak i u obžalovaného nic, co by nasvědčovalo nějaké fyzické rozepři mezi nimi, fyzickému násilí, když ani u jednoho nebyla zjištěna žádná poranění. Tato zjištění pak proto příliš nenasvědčují tvrzením poškozené, že by skutečně došlo k opravdu násilné a opakované souloži, že se významně bránila a dokonce obžalovaného v rámci obrany kousla do jeho pohlavního údu. Soud pak také musel přihlídnout k závěrům znalců, že poškozená netrpí posttraumatickou poruchou. Především je potřeba zdůraznit chování poškozené a jeho zhodnocení přítomnými znalci u hlavního líčení.

Poškozená byla při výslechu velmi rozrušená, proto byl předsedou senátu výslech na chvíli přerušen. Její chování u soudu zhodnotili znalci jako volní reagování, tedy že o své vůli začala hyperventilovat (tzv. holotropní dýchání), což je jedna z metod, jak se dostávat do jiných stavů psychických než obvyklé normy, tudíž se pak její psychická reaktivita změnila, včetně té tělesné (jako jsou křeče, bezvědomí). U poškozené se rozvinula stresová porucha, která by dle znalců mohla být způsobena a rozvíjena vyšetřováním a následným procesem u soudu, která je ale přirozenou reakcí zdravé psychiky na trauma. Je otázka, zda tento psychický stav nemohl být vyvolán právě skutečností, že událost se stala veřejně známou, když sama poškozená N. Z. po údajném incidentu neprojevovala zájem, aby bylo číněno nějaké oznámení na policii. Tento postup jí byl doporučován náhodným

taxikářem, když se mu měla s události svěřit a neuposlechla ani rad osob, se kterými údajně událost projednávala v místě pobytu u svědkyně S [REDACTED]. Sama o události nehovoří se sestrou, se kterou se setkává po návratu domů a sestra bez dalšího odchází do zaměstnání s vědomím, co se mělo sestře stát.

Co se týče výpovědi obžalovaného, ty sice nebyly v průběhu řízení konzistentní. Obžalovaný je sice měnil, ale u hlavního líčení již událost popsal poměrně obsáhle a podrobně.

Poškozená byla ve svých výpovědích sice konzistentnější, ty se však také v určitých událostech toho večera rozcházel. Například, jak již bylo zmíněno výše, bylo prokázáno, že poškozená po incidentu nejela ke své kamarádce svědkyni O [REDACTED]. Soud tedy musel přihlídnout k tomu, že jak poškozená, svědkyně Z [REDACTED] a O [REDACTED] tvrdily něco jiného a jejich výpovědi tak soud nemůže považovat za plně věrohodné. Pokud poškozená a svědkyně O [REDACTED] a Z [REDACTED] neuváděly pravdu ohledně těchto skutečností, nemá soud podklad pro to, aby plně důvěřoval ostatním jimi uváděným skutečnostem. Další nesrovnalostí ve výpovědi poškozené se zajištěnými důkazy je tvrzení, že z hotelu vyběhla, byla vystrašená, protože jí obžalovaný pronásledoval. Ze zajištěných kamerových záznamů ale bylo zjištěno, že poškozená z hotelu normálně odešla, měla na sobě bundu s nasazenou kapucí na hlavě, manipulovala s mobilním telefonem, nikdo jí nedoprovázel a před hotelem se dokonce na chvíli zastavila. Nic tedy nenasvědčuje nějakému zvláštnímu rozrušení či tomu, že by jí obžalovaný pronásledoval. Soud se také pozastavil nad chováním poškozené v taxíku, který jí odvázel. Je-li člověk silně rozrušen z takovéto události a chce rychle do bezpečí a klidu za svými kamarádkami, zřejmě by se úplně nesoustředil na to, zda má pod oblečeným tričkem a bundou podprsenku. Navíc tuto skutečnost sdělila naprosto cizímu muži, se kterým sama seděla v autě a normálně se o tom s ním byla schopná bavit. Po takové pro ní stresující události požádá cizího muže, aby zastavil na odlehlém místě a ona se tam mohla v jeho přítomnosti dooblékat, když si v jeho přítomnost oblékla podprsenku. Svědek popisuje, že byla smutná. Nakonec co se týče důvěryhodnosti poškozené, považuje soud za důležité také zmínit, že ta po celou dobu řízení tvrdí, že drogy neužívá a nikdy neužívala. Toto její tvrzení ale popírají výpovědi svědkyň S [REDACTED] a P [REDACTED] a svědka N [REDACTED] D [REDACTED] H [REDACTED]. Soud si uvědomuje, že je zde opět tvrzení proti tvrzení, k tomuto ale dodává, že z vyšetřování je zřejmé, že se poškozená pohybuje ve vietnamské komunitě, mezi její nejlepší kamarádky z té doby patřily svědkyně S [REDACTED] a P [REDACTED], které jsou uživatelkami drog. Nebylo sice prokázáno, že by poškozená byla uživatelkou drog, v tomto řízení to také nebylo zásadní pro zjištění skutkového stavu. Soud se touto skutečností zabýval především z hlediska důvěryhodnosti tvrzení poskytnutých poškozenou a tvrzením obžalovaného, že důvodem nesrovnalosti je její požadavek na návykovou látku. Je však přinejmenším zvláštní, že by se mladá slečna pohybovala v prostředí, kde se drogy vyskytují na denním pořádku a sama přitom nic nevyzkoušela, a přesto se v tomto prostředí cítila dobře a chtěla s takovými lidmi trávit svůj čas.

Soud dospěl k závěrům, že výpovědi svědky, které jsou nyní na straně poškozené N [REDACTED] Z [REDACTED] není možné jednoznačně vycházet. Tyto svědkyně se snaží přizpůsobit tomu, aby jimi dostaly do lepšího světla poškozenou. Soud chápe, že se snaží pomoci kamarádce, která se svým jednáním dostala do nezávidění hodné situace.

Soud nenašel vysvětlení, proč takto poškozená N [REDACTED] Z [REDACTED] postupuje. Mohou zde být různé verze, např. mladá dívka se urazí na chování svého partnera, pak začne „ mezi děvčaty „ něco vykládat a dojde z její strany nechtěnému zveřejnění jejího jednání.

Jak bylo uvedeno výše obžaloba stíhá obžalovaného H. A. N. ze spáchání jednoho z zavrženíhodného jednání muže vůči ženě, t.j. jednání, kdy si muž vynucuje na ženě pohlavní styk za použití násilí nebo pohrůžky násilí.

V souladu s obžalobou po provedeném důkazním řízení je možno jednoznačně a bez pochybnosti konstatovat, že mezi poškozenou N. Z. s obžalovaným H. A. N. byl již po určitou dobu vztah, tedy si nebyli neznámí. Znali se delší dobu, byl mezi nimi i intimní vztah, kdy se setkávali opakovaně i na hotelových pokojích. Mělo však dojít mezi nimi k roztržce a N. Z. s ním údajně chtěla ukončit vztah. Přesto kritického dne, kdy mu mohla jednoduše vrátit požadovanou věc, odchází s ním, i když si to sestra nepřeje a dojde s ním do hotelového pokoje. Odjíždějí spolu na hotelový pokoj. Jdou na pokoj a N. Z. si lehne do postele sice tvrdí, že v kalhotách, ale bez tílka.. Pak mezi nimi pak dojde k pohlavnímu styku. Jakým způsobem tento pohlavní styk proběhl, se však jejich výpovědi plně rozcházejí. Každý i aktéru průběh pohlavního styku popisuje jinak a zcela opačně.

Jak bylo uvedeno a to již opakovaně, soud se dostává do situace, kdy vlastně musí pouze vycházet předložených verzí obžalovaného H. A. N. a ze svědeckých výpovědí poškozené N. Z. Jiné svědecké výpovědi nejsou pro událost na pokoji k dispozici. Nikdo v hotelu v kritickou dobu neregistroval nějaký nezvyklý hluk, křik nebo nějaké volání o pomoc, nikdo neregistroval nějaký úprk nebo útěk poškozené z místa činu. Kamarové záznamy rovněž nedovolují závěr o nějakém útěku před nebezpečím. Jiné důkazy nejsou, lékařské zprávy nepopisují nic, co by opravňoval závěr, že došlo k nějakému násilnému jednání. Žádný z aktérů nemá stopy nebo nějaká zranění. Každý z aktérů události je velice a značně a tedy bytostně zainteresován na verzi, kterou uvádí on sám. Poškozené N. Z. má jistě zájem a vlastně musí mít zájem na potrestání osoby, která se vůči ní měla chovat odpuzujícím pro ni způsobem a na druhé straně musí a měla by vysvětlit proč a z jakých důvodů se do této situace dostala, za jakých okolností e dostala na hotelový pokoj a zejména, co po odchodu z pokoje dělala. Soud musí s ohledem na skutečnost, že sama opakovaně odmítla činit po události nějaké oznámení, nezaujala postoj k události a ji nyní interpretuje jejím nyní zaujatým způsobem, že se událost, kterou popsala kamarádkám, stala veřejně známou a zejména se o ní dověděli její rodiče. Je pochopitelné, že i obžalovaný má na své verzi zájem. Soud proto musel hodnotit výpovědi aktérů události. Proto soud musí postupovat s ohledem na skutečnosti, když se ve výpovědích slyšené osoby nebo osob o nějakém ději objevují nebo mohou objevovat dílčí nejasnosti, neurčitosti, mezery či dokonce rozpory – což také často v trestních řízeních nebývá neobvyklé, a proto musí pak pečlivě zvažovat a hodnotit, zda „nedokonalosti“ výpovědi jdou při její podstatné pravdivosti či nepravdivosti na vrub přirozených deficitů lidských pozorovacích, paměťových či výrazových schopností, anebo zda je v jejich světle již na místě pochybovat o věrohodnosti relevantní podstaty svědectví, ať již z důvodu úmyslného uvádění nepravdy, či v důsledku omylu svědka v pozorování děje či jeho výkladu.

Střed dvou protichůdných výpovědí není pro soudní praxi nijak nové a neznamená, že by soud mohl bez dalšího uznat obžalovaného vinným s argumentem, že poškozená neměla důvod nehovořit pravdu, ale ani to, že by obžalovaného mohl soud bez dalšího zprostit obžaloby bez dalšího. Uplatnění zásady tvrzení proti tvrzení má místo pouze v případech, kdy vinu nelze s potřebnou mírou praktické jistoty prokázat. Soud musí v případě zhodnotit, zda některou lze prokázat a druhou vyloučit, či se s potřebnou mírou praktické jistoty pro některou rozhodnout.

Z provedených důkazů a na základě výše uvedeného a to bez jakýchkoliv pochybností bylo zjištěno a soud mohl vzít za prokázané, že poškozená N. Z. měla

Shodu s prvopisem potvrzuje Kristýna Kosová

v inkriminované době s obžalovaným pohlavní styk v předmětném hotelovém pokoji. Na hotelový pokoj přišla dobrovolně a měla jistě své plány a zájmy. Soud může pouze dedukovat, proč po události se nevrací domů, ale jede za kamarádkami a to i zjištěným zvláštním způsobem. Popis jednání v taxi, rozpory kam jela atd. Soud v tomto konkrétním případě nemá jednoznačný a bezpochybný důkaz, aby jednoznačně stanovil, zda má pravdu o nedobrovolné a vynuceném za použití násilí pohlavním styku poškozená N. Z. či pravdu uvádí a skutečný průběh soulože popisuje obžalovaný. Soud nemá k dispozici, žádný důkaz, který by hovořil o tom, že jeden nebo druhý nehovoří pravdu. Oba jsou mladí lidé, kteří mají dobrou pověst. Oba v době incidentu se znali a věděli o sobě. Za této situace musel soud učinit odchylný a odlišný závěr od závěru činěným obžalobou. Obžaloba vychází jednoznačně z výpovědi svědkyně N. Z. kterou obžaloba brala jak plně věrohodnou a na základě toho je v obžalobě uváděno, že k pohlavnímu styku došlo za použití násilí, tedy styk nebyl dobrovolný a byl proti vůli poškozené.

Je třeba konstatovat, že veškeré pochybnosti, které jsou ve věci a zejména pochybnosti vyvolané výpověďmi poškozené, je třeba posuzovat ve prospěch obžalovaného. Je také nutné zdůraznit, že ani vysoký stupeň podezření sám o sobě nemůže vytvořit podklad pro odsuzující výrok. Princip presumpce neviny vyžaduje, aby stát nesl konkrétní důkazní břemeno – pokud existují nějaké pochybnosti, je nutno je vyložit ve prospěch obžalovaného. Z principu presumpce neviny in dubio pro reo, není-li v důkazním řízení dosaženo praktické jistoty o existenci relevantních skutkových okolností (jsou-li tu důvodné pochybnosti ve vztahu ke skutku či osobě pachatele, jež nelze odstranit provedením dalšího důkazu) je nutno rozhodnout ve prospěch obžalovaného. Soud v tomto řízení především ověřoval věrohodnost a nezájatost vypovídajících osob a také ty části jejich tvrzení, které bylo možné testovat dalším dokazováním, a tímto dospěl k důvodnosti přesvědčení i o pravdivosti zbývajících částí, resp. celé výpovědi. I kdyby soud připustil, že výpověď poškozené může být pravdivá, existuje zde důvodná pochybnost a ta při respektu k zásadě in dubio pro reo postačuje k tomu, aby nebylo možno vynést odsuzující rozsudek. Proto musel soud podle výše rozebrané zásady „in dubio pro reo“, obžalovaného H. A. N. ohledně jednání pod bodem II. podle § 226 písm. b tr. řádu zprostit, neboť provedenými důkazy nebylo prokázáno, že skutek je trestným činem. Nebylo tedy zjištěno naplnění skutkových podstat zažalovaného zvláště závažného zločinu znásilnění a s ohledem, bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku rozsudku.

S ohledem na zprošťující výrok musel soud s nárokem poškozené postupovat ve smyslu § 229 odst. 3 tr.ř. a poškozenou odkázat na řízení ve věcech občanskoprávních.

P o u č e n í :

Proti rozsudku lze podat odvolání do 8 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení tohoto rozsudku k Městskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

Právo podat odvolání nenáleží osobám, které se ho výslovně vzdaly.

Odvolání musí být ve stejné lhůtě odůvodněno tak, aby z něho bylo patrné, v jakých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo, jsou odvoláním vytýkány.

Shodu s prvopisem potvrzuje Kristýna Kosová

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

Poškozený může podat odvolání proti výroku o náhradě škody, nebo proti tomu, že takový výrok učiněn nebyl.

Obžalovaný je oprávněn podat odvolání pro nesprávnost výroku, který se jej přímo dotýká.

Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

V Praze 14. září 2020

JUDr. Jiří Horký, v. r.
předseda senátu